

Luokkataistelu ja Sosiali - Demokratia.

Tosiasiä on, että luokkataistelua käydään yliarvon riistäjain ja yliarvon riistonalaisten välillä. Se on työvoiman ostajain ja myyjäin välillä. Ja lopullisesti voi taistelussa pysyä eheänä ja yhtenäisenä sellainen luokka jolla on yhteiset taloudelliset edut. Ainoastaan sellainen luokka voi voittaa, joka on yhteiskunnalliselle tuotannolle tärkein tekijä.

Näiden määritelmän mukaan on I.W.W. ainoa todellinen luokkataistelujärjestö Amerikassa. Se seikka, että I.W.W. ottaa jäsenekseen ainoastaan palkkatyöläisiä, takaa esn pyyvän selvänä luokkataistelujärjestönä.

Usein kuulee sanottavan, että: kyllä se I.W.W. olisi muuten hyvä, mutta se on liian pieni suorittamaan yhteiskunnallista välankumousta. Tosi se on, että se on pieni niin kauan kuin työväenluokan suuri enemmistö on siitä ulkona ja askartelee jossain muualla. Tosin on viimeaikoina laajojen työväenjoukkojen sympatia kääntynyt I.W.W:n puolelle.

Sosialidemokratinen liike on yksi pahimpia kompastuksiviiä selvän ja todellisen luokkataisteluliikkeen tiellä. Minä lainaan tähän muutaman kohdan Carl D. Thompsonin kirjottamasta kirjasta "Sosialismin rakentava ohjelma" joista näkyy, että ei sosialistinen liike ole mitään palkkatyöläisen etua ajavaa, vallankumouksellista luokkataisteluliikettä; kuten sen liikkeen mukana kulkevat radikaalisemmat työläisainekset luulevat sen olevan." Edellämainitussa kirjassa sivulla 10, F. ja G. kohdat: "F) Että työväestön asemaa henkisessä ja aineellisessa suhteessa on parannettava työaika lyhentämällä, palkkoja korottamalla, poistamalla lasten työn, perustamalla lounaus-, sairaus-, vanhuus- ja kuoleman vakuutuksen. G) Että tilaisuus työntekoon ja elämänhyvyyksien nauttimiseen on taattava tasapuolisesti kaikille." Edellä olevista ohjelman kohdista selvästi näkyy, että ei ole ollenkaan tarkoituskaan palkkajärjestelmän poistamisesta, eik ätyöväestön yhteiskunnallisesta kontrollivallasta. Vaan niissä sanotaan että on kaikille taattava oikeus elämänhyvyyksien

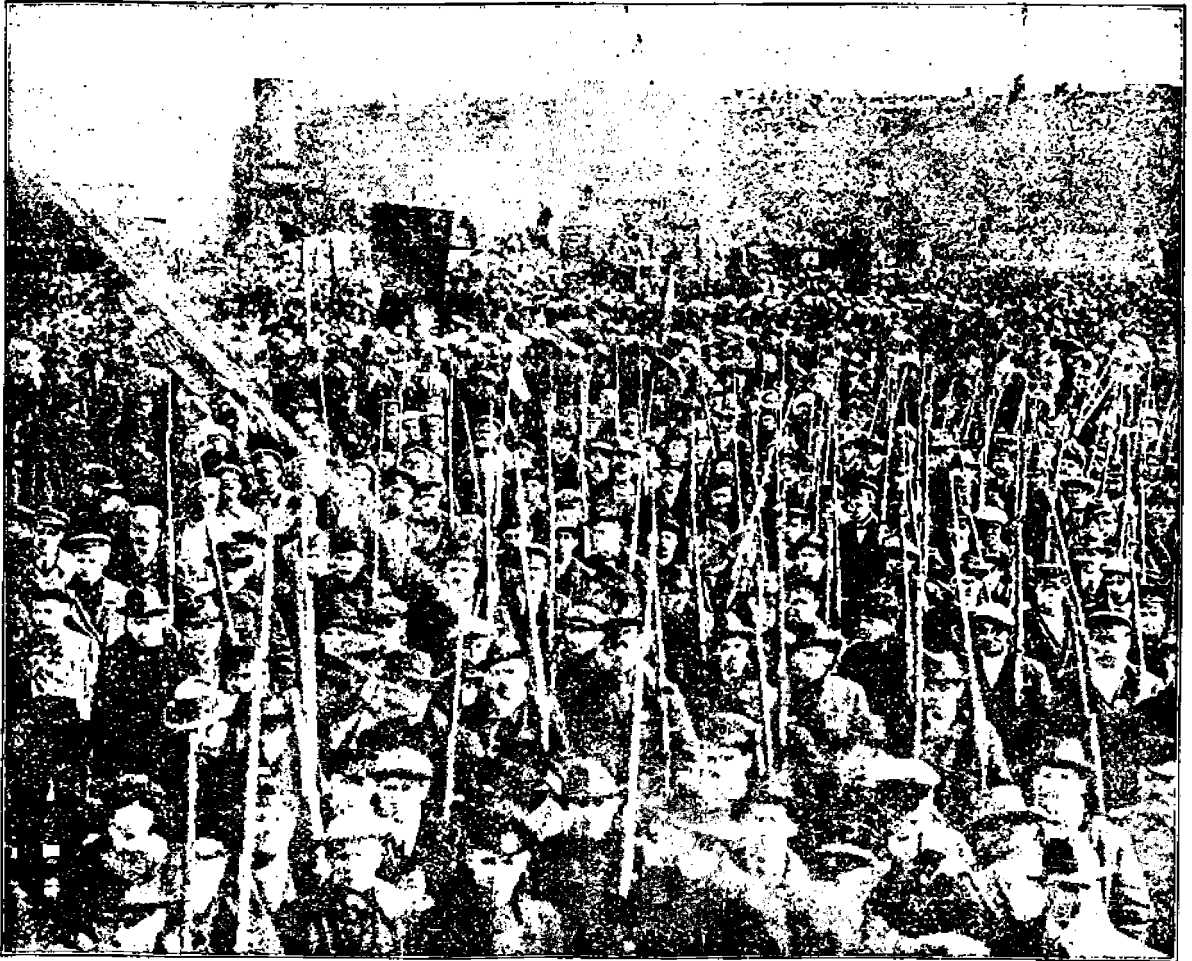
nauttimiseen, siis yhtähyvin yliarvon riistäjille, kuin riistettävillekin; siis se on vaan nykyisen järjestelmän paikkausyritys. Lainaan vielä samasta kirjasta 11 sivulta seuraavan kohdan: "Että sosialismi samalla, kun se selvästi tajuaa luokkataistelun kapitalistiluokan ja työväenluokan välillä, ja samalla kun se kiihkeästi taistelee työväenluokan puolesta, kehottaen sitä järjestämään ja johtamaan taistelussa viisaampaan ja menestyksellisempään suuntaan, ei ole rajoitettu ainoastaan palkkatyöläisiin (Jaures). Muutamat väittävät — se on totta — että palkkatyöläisistä muodostuva proletariaatti on ainoa todellisesti kumouksellinen luokka, että se yksin muodostaa sosialistisen armeijan, ja että meidän tulee epäluulolla katsella kaikkiin muihin luokkiin kuuluvia, jotka yhtyvät kannattamaan liikettämme. Tämä järjestön ajatus ei toki onneksi ole koskaan saanut jalansijaa Saksan sosialidemokraattien joukossa. Meidän ei tule kysyä, oletko palkkatyöläinen?, mutta, oletko sosialisti?"

Näemme että sosialistien oma teoretikko selittää rakentavassa ohjelmassaan, että ei sosialistinen liike olekaan mitään luokkataisteluliikettä, ei sosialidemokratian kotimaassa Saksassa, eikä muallakaan, vaan että se on liikettä joka pyrkii johtamaan ja kokoomaan työväen luokkataisteluliikkeen jonnekin viisaampaan, kansanvaltaiseen suuntaan; joka on pikku porvarillinen kansanvalta. Lainaan vielä edellä mainitusta kirjasta pari ohjelman kohtaa, osotukseksi että sosialidemokratinen liike on todellakin taantumuksellista, pikku-porvarillista liikettä. Sivulla 99, sanotaan 8:ssä ohjelmapykälässä: "On hankittava suo-jelustoimenpiteitä vuokratilijehjain turvaamiseksi." Ja sivulla 100 kolmannes pykälässä: "On syytä ulottaa tuota suo-jelusta niihin tuottajiin, jotka vuokratilijehjainä kohottavat vuokraajien omistamien maiden arvoa, ja jotka riistäessään työläisiä, ovat pakotetut sen tekemään siksi, että itse ovat riistämisen uhreja." Näistä ohjelman kohdista näkyy että

sosialidemokraatit tunnustavat ohjelmassaan olevansa loppumattomiin pakotetut riistämään palkkatyöläisiä. Ja lisäksi kun he meinaavat tukea pienviljelystä, joka on teknillisen heikkoutensa tähden pakotettu raskaamman jälkeen riistämään työläisiä, sosialistinen liike on siis taloudellisest, sekä periaatteellisesti taantumuksellista liikettä.

Se seikka, että sosialistinen liike pyrkii kookoamaan järjestönsä kaiken maailman ihmiset, kuuluivatpa he mihinkä yhteiskunnalliseen luokkaan tahansa, tekee mahdottomaksi, ettei se järjestö voi ajaa minkään siinä olevan ryhmän taloudellista etuo suorastaan. Siksi kun siinä on työvoiman ostajia ja myyjiä; vuokralaisia ja vuokraajia, y. m. Sen sisäisen ristiriitansa tähden se on rikkinäinen, eikä voi

toimia minkään ryhmän puolesta. Ainoaksi keinoksi jää epäonnistunut poliitikoiminen ja aatteellisten tulevaisuuden kuvien filosofeeraminen. Josta on alinomaisena seurauksena, että sosialidemokraattisessa liikkeessä mukaan olevat palkkatyöläisainekset pyrkivät vähäviä kapinoimaan ja vaatimaan puoluetta tehokkaammin ajamaan heidän asiaansa ja kun ei siitä tule sen valmiimpaa, niin ne pyrkivät valtaamaan puolueen kontrollin kokonaan käsiinsä, tarkotuksella käyttää sitä luokkataistelu välineenä. Kuten tälläkin kertaa on asian laita, sosialistipuolueen vasemmistolaiset pyrkivät tekemään sovintoa i.w.w.läisten kanssa, tarkoittaen antaa sille täyden tunnustuksen. Sensijaan, että sosialistipuolueen varsinaiset johtajat ovat avoimessa ja leppy-

“Joukkotoimintaa” Talvipalatsin edustalla.

mättömässä taistelussa I.W.W. vastaan; vihaten I.W.W. enemmän kuin mitään muuta järjestöä maailmassa. Siinä on auttamaton riskiriitä. Mutta joka kerta kun sosialistipuolueen vasemmisto kasvaa niin voimakkaaksi, että se voi ruveta uhkaamaan koko puolueen valloittamista, niin silloin ratikaaleja erotetaan oikein holveleikaupalla. Nytkin pari viikkoa sitten tehtiin sosialistipuolueessa sellainen leikkaus, että erotettiin 25,000 jäsentä liian radikaalisuuden takia, että puolueen oikeistolaisilla pysyy varmasti kontrollivalta kätsissä. Ja samoin on tehty aina, muistamme neljä, viisi vuotta takaperin, kun tehtiin samalainen leikkaus.

Paraikaa on S.S.J. sisällä aika kapina näin sanottujen vasemmistolaisten ja oikeistolaisen välillä. Vasemmistolaisten pyrkimyksenä on valloittaa koko S.S.J. kontrollinsa alle, mutta lopputuloksena siinä nujakassa tulee olemaan se, että vasemmistolaiset tullaan erottamaan koko S.S.J., samoin kuin tehtiin viisi vuotta sitten radikaaleille.

Niin surkuteltavaa kuin se onkin, että työläiset taistelevat keskenään ja siten heikentävät luokkataistelua kapitalistiluokkaa vastaan, mutta se näyttää siltä, että osa työväenluokkaisista tulee jatkuvasti taistelemaan kapitalistiluokan puolesta, niin kauan kuin kapitalistiluokka on kokonaan kukistettu. Ketkaissa sosialisteissa ja vanhoillisissa ammattionisteissa on kapitalistiluokan viimeinen tuki ja turva, sen näimme Venäjällä Kerenskyläisyytenä ja paraikaa Saksassa. Ja sama on ja tulee olemaan asiantila kaikkialla.

Socialistipuolueen vasemmistolaisilla on kaksi mielipidettä, toiset käsittävät, että on sen parempi mitä pikemmin ja suurempana joukkona heidät erotetaan puolueesta kokonaan ja toiset ovat sitä mieltä, että pitää olla jatkuvasti puolueen sisällä toimimassa radikaliseeraavaan suuntaan. Edellinen suunta on oikea ja parhain, mutta jälkimmäinen on turmiollinen, siksi että se on lisäämässä ja rakentamassa vihollisensa voimaa, joka lopuksi kuitenkin tulee taistelemaan heitä vastaan. Yksistään se seikka, että he palkkatyöläisille sympaattisina työläistovereina ovat mukana

socialistipuolueen osastojen toiminnassa, vetää aina osan herääviä työläisiä hapuroimaan sinne porvarillisen politiikan umpikujiin, ja lopulta kapitalistiluokan vara-armeijaan.

Edellä on jo käynyt selville, että on turha unelma yrittää koskaan valloittaa sosialistipuoluetta, työväenluokan palvelukseen. Toiselta puolen sen tähden, että sosialistipuolue ei ole kokoonpantu työväenluokkalaisista, vaan siihen kuuluu jäseniä kaikista yhteiskunnallisista luokista ja ryhmistä, jossa kontrolli on kirjavien keskiluokkalaisten käsissä ja lopullisesti ei kukaan ihminen toimi muuta kuin omien etujensa mukaisesti. Pikkufarmari ajaa omia taloudellisia etujaan, pikkukauppias ja vuokrakasarmen omistaja samoin ajavat omia etujaan ja kouluja käynyt professionaali ajaa oman ryhmänsä erikoisia virkamiespyynteitä. Toimivia työväenluokkalaisia pidetään ja hankitaan sosialistipuolueeseen ainoastaan kannattajajoukoksi. Edellä mainitut ainekset eivät kuulu työväenluokkaan, eikä niistä saada luokkataistelijoita meidän puolellemme. Toiselta puolen juuri sillä voimalla ja lukumäärällä kuin työväenluokkalaisia toimii sosialistipuolueen vasemmistossa, heikennämme me I.W.W:n luokkataisteluvoimaa.

On sen parempi, mitä pikemmin sosialistipuolueen vasemmistolaiset eroavat, tai toimivat siihen suuntaan, että heidät erotetaan puolueesta pois.

More.

Kaikilla yhteiskunta vallankumouksellisilla on jotensakin sama päämäärä, nimittäin vapautuminen kapitalistisen riiston alaisuudesta, jossa toinenluokka on toisen elättäjänä. Erotus on vaan siinä, että I. W. W. ajaa sitä päämääräänsä kohden uudenaikaisella teollisuuden "Expressi" junalla ja kaikki muut "istit" ja "listit" mennätuhertavat mutkittelevilla ja hitailla "Lokaali-junilla."